

1881-06-24

AFSENDER

Viggo Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

Frederikshøj

Arkivplacering:

Mappe 26 nr. 3

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Frederiks høj. Til Hans Dag
1881.

Den sprængte den rigge Frederik
og som hylm med nyt Mod.
med ihyg, med di frisk og glad
osson. Og nå farvel, her er
for god og ihyg for mig. Men som

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 26 Nr. 243

Kære Jakobim.

Tak for dit gode og rare Brev, som glæder
mig meget, naar fordi jeg syntes derup at
kunne mærke, at du følte dig bedre
til pas og så med mere forhåbningsfulde
Gjæve på Tilværelsen, ja du taler end om
om at den tomme Plads i Dig, som du
var bleven fyldt, haard og alt nyere
for dig, at du længte efter at fyldest,
og at du formår at se sådan på Tingene
er mig et gladligt Varsel om, at de
uroelige Bølges nok lempelige vil lægge
sig til Hvile og at deres sørgelige Brister nok
vil forvandle sig til en mild Skygge.
Du må tro Kære Jakobim at det hele kan
gjøre mig endelig roligt, og jeg tror i Grunden
du, du overfor mig gav dig en Mind af
at være noget lettere om Hjertet, med
dit egentlig for alvor var; jeg ved godt
hvordan det sidde, og at det er, som om
jorden glæde bort under ens Fødder og som
Livet havde mistet sin Betydning;

Der er ingen i mig som kan se dig og som er af samme Art.
Der er ingen i mig som kan se dig og som er af samme Art.
Der er ingen i mig som kan se dig og som er af samme Art.
Der er ingen i mig som kan se dig og som er af samme Art.

men jz ved ogsaa, at Di har taget Din
Lag paa en sjaldre smick og mandig Møde,
og du vil sikkert nok vende sig om og vise
sig at være bleven til en Udflygt for
Dj. Stedt for - skønt det måske er noget
svært. at se, så længe man står midt i det.
Det vil naturligvis nok hjælpe Dig godt,
når Di kommer rigtig i Gang med dit
Arbejde, - hvor man må være taknemlig
for den lægens Kraft Gud har lagt
heri og: Tidens mildhed og Udflygt.
Og Di som har et så skønt og for
friskende Arbejde, hvor Di tilmed kan
lægge ind, alt hvad der viser sig i dit Hjer-
te, har en stor Fordel fremfor mange.
Tænk om man skulde rodd jz et mærkel-
igt hyggeligt Kænter og skrive i alle
Folianten Me ved over lange Regn-
skaber dag ind og dag ind! - Det er
sandt, men jz husker at du lille Lang
jz lovet Dj lyder sådan: - ja du foret
Lene x jz ikke hel sikker paa men jz tror nok
Me rigtig: Vel ender Død kun Livets Nød,
Dag skalver altid Liv for Død.
Så bærer Hjertet som i Nød
F Kærlighedens Morgenrød.
Men er først Kærligheden fælt
er Livets mærke Herder Død.
- Lad ham kun dø i Natens Skød
Og ind Di vil i Morgenrød.

De vil om muligt skrive til mig. Men for første gang i dit liv har jeg aldrig hørt om dig.

Ja du trenger til Minnekens Hjælp for sel
at klunge, start man simpel Tour parer
si kisk stor, og når Din gang kommer
si Skamtrøp igen skal i bed. Lisebeth
om at syge du for os. du er lovt stis
og to i Overatkelim, men ikke sandt
Meningen, Turken i du er skis og regt,
at M er svort at oppel sig selv og min egen
villie, men når først Karlyhedne fylder
vot Hjerte kan vi også affe M og da
først brænder du agte Karlygd Fled
klar og varmb og skisk i os, og du ser
vi Livet med ny Hjue, smerten forvinder
og en mild glad fylder Hjertet, og for M
som først sytes os smerte faldt som
du bitte Død kan vi nu takke Vor herre
og dertil give han Dig Næde, min
kære Uv. - Når du nu har taget
fat for Alvor på sine Skidder, som
du vil snart har høvet, du vil
fortælle mig lidt derom og om hvor du
du gør Dig i M hele, hvis du har Lyk;
- ja kan ikke fortælle Dig ret meget,
du ja har mange Jeru i Fleden,
men om noget af M vil lykkes vil
vi ja endnu ikke. Her er ikke nogen
frid grøp her, men flere god Køns
Ting er her, og Knabstrøp er ikke
så længe herfra. ja er her i Lav med

Skrevet af en af de gamle
af alle ande, og i
den gamle, som
den gamle, som
den gamle, som

en Blegplad- hvorefter Pige skulde have
Toj til Tørring, men Vejret er istadfort
Motivet falder mig vanskeligt og
M er af den Slags som forander sig
hvert Kvartér. J male den samme
Plad- p en anden Side og der får J
et Lakium med, om J tør last en
Pige liete sig ind derpe ved J ikke men
M känd godt se pant ind. Så har
J end lig den vellykket gamle Lad
bygning, som J ikk. ved om Du kan
hüské, Maloy's vidst Tag. Du står endnu
og J skal mi i Lov med den for at få
den ferdig. De skal en Karl med to fleste
på en Pige som toler med hans pant
en Læn bekümd. - Agnes Linn er en
pragtig Pige som J sætter stor Pris på
og M er meget vart at være sammen med
hende. Men da hun maler og her ingen
Kone er i Huset er her dog ikk. den
Nyggé, som J er for vant med om
for Skamstump. - M var naturligvis herligt
at komme hjem til mine søde Kæreste
og J er det bragte 3 dyrlig. Dage der, men J
künd ikk. last være et tænke på dit bedrø
ved Ansigte. - Siden har J set hend
en gang og i Dag skal i Kette og ramme
for Dorothea Lyst; hun har bedt mig hilse
dig når J skriver; J har dog i det for talt
hend om dig, skönt Du gav mig Lov, M er
bedt at last være her J. - Hvad der

Skriver om, at den kan bruges til at bygge på, og at den er en del af den gamle bygning, som J ikke ved om Du kan hüské, Maloy's vidst Tag. Du står endnu og J skal mi i Lov med den for at få den ferdig. De skal en Karl med to fleste på en Pige som toler med hans pant en Læn bekümd. - Agnes Linn er en pragtig Pige som J sætter stor Pris på og M er meget vart at være sammen med hende. Men da hun maler og her ingen Kone er i Huset er her dog ikk. den Nyggé, som J er for vant med om for Skamstump. - M var naturligvis herligt at komme hjem til mine søde Kæreste og J er det bragte 3 dyrlig. Dage der, men J künd ikk. last være et tænke på dit bedrø ved Ansigte. - Siden har J set hend en gang og i Dag skal i Kette og ramme for Dorothea Lyst; hun har bedt mig hilse dig når J skriver; J har dog i det for talt hend om dig, skönt Du gav mig Lov, M er bedt at last være her J. - Hvad der